

ling fra de almennyttige boligselskabers landsorganisation. Forslagsstillerne har den opfattelse, at de almennyttige boligselskaber i praksis vil komme til at øve en ønskværdig modererende indflydelse på den generelle huslejudvikling.

Da det almennyttige byggeri er profitfrit, og da overskud skal anvendes til nyt almennyttigt byggeri, har man ikke — som for private udlejningsejendomme — foreslået nogen 60 pct. afgift af lejeindtægten ud over den omkostningsbestemte leje. Derimod er det foreslået, at huslejeløb ud over, hvad der medgår til drift, forrentning og afdrag på lån, vedligeholdelse og forbedring, skal indbetales til de almennyttige boligselskabers landsbyggefond som en kollektiv opsparing.

Ad 5. Forslaget er et led i bestræbelserne for at fremme opsparingen inden for boligsektoren og er i øvrigt i overensstemmelse med den almindelige tankegang, der stedse har været tilgrundliggende for lovgivningen om almennyttigt byggeri. Det forudsættes, at boligministeren har indseende og fornøden kontrol med landsbyggefondens virksomhed, og herunder sikrer, at også nydannede almennyttige boligselskaber kan få indskud eller lån fra fonden, således at monopoldannelser på boligmarkedet undgås.

Ad 6. Ejerboliger omfatter såvel parcelhuse som ejerlejligheder og andelsboliger.

Forslaget skal ses i nøje sammenhæng med forslagene om at ophæve den ekstraordinære husleje-regulering og at foretage regelmæssige ajourføringer af lejen i almennyttige boliger samt at ophæve rentesikringsordningen for almennyttigt byggeri. Forslagsstillerne lægger afgørende vægt på, at denne sammenhæng i forslagene fastholdes.

Der er ikke med forslaget taget stilling til, om der bør ske visse ændringer i principperne for de offentlige ejendomsvurderinger. Man har heller ikke i forslaget anført, hvor stor en procent af ejendomsvurderingen lejeværdien af egen bolig bør fastsættes til, idet dette må bero på nærmere overvejelser i tilknytning til den øvrige boligpolitik. Den nævnte procent-sats skal imidlertid være realistisk, dvs., at den må fastsættes med henblik på, at boligudgiften for ejerbolig og sammenlignelige lejeboliger bliver af samme størrelsesorden og med sigte på at afsvække prisstigningerne på parcelhuse og byggegrunde. Forslaget indeholder endvidere en ajourføring af loftet over standardfradraget.

Ad 7. Om begrundelsen for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne ad 2. En vis stigning i boligudgiften, som også indehavere af ejerboliger har måttet påregne, bør holdes uden for kompensationsordningen. Dette er

grunden til, at der alene foreslås kompensation for den forhøjelse af lejeværdien af egen bolig, der går ud over, hvad anvendelsen af den nuværende ordnings strengeste parcelhusregel ville føre til.

Ad 8. Forslaget fastslår en målsætning, men lægger sig ikke fast på midlerne til denne målsætnings opfyldelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Ad 9. Sagligt kan begrænsningerne i adgangen til at oprette ejerlejligheder i bestående ejendomme alene begrundes med ønsket om at undgå omgælder af husleje- og boliganvisningsrestriktionerne og med, at ejerboliger under de nuværende forhold har særlige begunstigelser. Ved gennemførelsen af de foran under pkt. 1 og 6 anførte forslag falder de nævnte betæneligheder bort.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Ad 10. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Ad 11. Det økonomiske Råds formandskab har siden midten af 60'erne peget på værdifaste obligationer som en egnet finansieringsform for nyt byggeri. Den effektive rente af sådanne obligationer kan påregnes at komme til at ligge omkring 5. Det bemærkes i denne forbindelse, at indekstillaug til obligationslånets hovedstol ikke er genstand for indkomstbeskatning, og at ordningen derfor indebærer et kursstimulerende element sammenlignet med de traditionelle obligationslån, hvor hele bruttorenten — også den del, der er kompensation for inflation — er genstand for indkomstbeskatning.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Ad 12. Kvadratmetertilskuddene til nyt byggeri belaster statskassen med godt 1 milliard kr. årligt. Forslagsstillerne skønner, at påtrængende finanspolitiske hensyn vil nødvendiggøre en afvikling af disse tilskud inden for en overskuelig fremtid. Det vil derfor være rettest at tage dette i betragtning ved udformningen af en boligpolitik, der tilsigter at etablere en varig ordning af bolig- og byggeforholdene. Man har derfor heller ikke foreslået, at det sparede beløb skal anvendes på andre områder inden for boligpolitikken.

Ad 13. Forslagsstillerne har den opfattelse, at boligsikringsordningen efterhånden er kørt fast. Begrebet „husstandsindkomst“ er efterhånden blevet uegnet som kriterium for udmåling af sociale ydelser. Aftrapningen af boligsikringen ved stigende indkomst fører i samvirken med den progressive indkomstskat til uacceptable resultater. Hertil kommer, at boligsikringens principielle forudsætning er en